

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 13C/41/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7119217647
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blažena Szpyrcová
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2020:7119217647.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Blaženou Szpyrcovou v právnom spore žalobcu: M. nar. XX.X.XXXX, trvale bytom L., proti žalovanému: Železnice Slovenskej republiky, so sídlom Klemensova 8, Bratislava, IČO: 31 364 501, adresa na doručovanie: ŽSR správa majetku ŽSR Bratislava, oblasťná správa majetku Košice, Štefánikova 60, Košice v konaní o žalobe na obnovu konania takto

rozhodol:

I. Z a m i e t a žalobu na obnovu konania vedeného na Okresnom súde Košice I pod spis. zn. 15C/226/2015.

II. Stranám sporu náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa svojou žalobou domáhal, aby súd povolil obnovu konania vedeného na Okresnom súde Košice I pod spis. zn. 15C/226/2015 a následne po vydaní dožadovaného uznesenia na povolení obnovy konania navrhol, aby súd vydal rozsudok, ktorým by zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi ušlý zisk za obdobie od 1.8.1998 do 1.8.2002 vo výške 52.769 EUR (1.589.744 Sk), za obdobie od 1.8.2002 do 31.3.2003 vo výške 1.099 EUR (33.119 Sk), úrok z omeškania vo výške 0,05 % za každý deň omeškania od 1.8.2002 do zaplatenia zo sumy 52.769 EUR, úrok z omeškania vo výške 0,05 % za každý deň omeškania od 1.8.2002 do zaplatenia zo sumy 33.119,70 EUR, úrok z omeškania vo výške 0,05 % za každý deň omeškania zo sumy 53.868 EUR od 1.4.2003 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a priznal mu právo na náhradu trov konania.

2. Svoju žalobu na obnovu konania odôvodnil tým, že Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo dňa 29.11.2018 č. k. 3Co/237/2018, ktorý žalobca prevzal 30.1.2019 okrem iného potvrdil rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 15.3.2018 č. k. 15C/226/2015-659 o zamietnutí jeho žaloby a náhrade trov konania. Uvedený rozsudok odvolací súd odôvodnil na strane 11 a 12, v bode číslo 42, že žalobca nepreukázal udelenie všeobecného písomného súhlasu žalovaného na prenájom nebytových priestorov tretím osobám, vyžadovaný v článku VI bod č. 10 nájomnej zmluvy č. 512-037/96, pričom udelenie osobitného súhlasu na prenájom nebytových priestorov nemá vplyv na dôvodnosť uplatneného nároku z dôvodu nesplnenia zákonných predpokladov ušlého zisku.

3. Žalobca tvrdil, že o tom, že v skutočnosti obdržal od žalovaného udelenie všeobecného písomného súhlasu na prenájom tretej osobe v zmysle článku VI bod č. 10 nájomnej zmluvy č. XXX-XXX/XX, čo dokazuje právoplatné a vykonateľné uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.11.2019 č. k. 3Cdo/160/2019, ktorým bolo odmietnuté jeho dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 11.12.2018, spis. zn. 24Co/102/2018. Uviedol, že v odôvodnení uvedeného uznesenia Najvyššieho súdu na strane 1, posledné dva riadky a na strane 2 na riadku prvom sa uvádza ku skutkovému stavu zisteného v rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 12.2.2018 č. k. 18C/238/2015-344 citácia: „Medzi stranami

nebolo sporu o tom, že zmluvný vzťah na základe nájomnej zmluvy č. XXX-XXX/XX trval, že účastníci plnili podľa zmluvy, vrátane žalovaného, ktorý odplatne prenajímal predmet nájmu ďalším osobám“.

4. Žalobca na preukázanie dôvodnosti svojej žaloby na obnovu konania predložil súdu rozsudok Okresného súdu Košice I č.k. 15C/226/2015-659 zo dňa 15.3.2018, rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 3Co/237/2018 zo dňa 29.11.2018, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 3Cdo/160/2019 zo dňa 28.11.2019, rozsudok Okresného súdu Humenné č.k. 7C/668/2001 zo dňa 9.7.2013, rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 24Co/102/2018-415 zo dňa 11.12.2018, rozsudok Okresného súdu Humenné č.k. 18C/238/2015-344 zo dňa 12.2.2018.

5. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 10.2.2020 žiadal žalobu na obnovu konania zamietnuť. Uviedol, že podľa názoru žalovaného predmetná žaloba neobsahuje všetky náležitosti, ktoré vyžaduje civilný sporový poriadok. Čo sa týka „nových skutočností“, na ktoré žalobca poukázal trvá žalovaný na tom, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepredložil generálny súhlas s prípadným podnájomom prenajatých nebytových priestorov, ktorý sa vyžadoval v zmysle článku VI bod 10 nájomnej zmluvy č. XXX-XXX/XX. Rozsudok Krajského súdu v Prešove z 11.12.2018, na ktorý žalobca poukazuje v žiadnom prípade nie je dôkazom o všeobecnom súhlase žalovaného ako prenajímateľa s ďalšími potencionálnymi podnájomami. Žalovaný trval na všetkých doterajších podaniach obsiahnutých v súdnom spise a vyjadreniach prezentovaných na súdnych pojednávaniach a v plnom rozsahu súhlasil s rozhodnutím súdu prvej inštancie ako aj s rozhodnutím odvolacieho súdu.

6. Žalobca ako aj žalovaný vyjadrili písomný súhlas tým, že súhlasia s rozhodnutím bez nariadenia pojednávania.

7. Žalobca písomným podaním zo dňa 2.3.2020 doplnil svoju žalobu na obnovu konania a označil ako dôkaz celý súdny spis Okresného súdu Humenné č.k. 7C/668/2001, ktorý ako dôkaz žiadal zabezpečiť. Podľa neho v tomto konaní žalobca - ŽSR nespochybnil skutočnosť, že bol daný jediný všeobecný súhlas k prenájmu a to listu ŽSR zo dňa 16.1.1997 adresovaný firme Niké spol. s r.o., Panenská 7, Bratislava, na základe ktorého uvedený súd rozhodol rozsudkom zo dňa 13.7.2013 č.k. 7C/668/2001-964 tak, aby plnil ŽSR nájomné nielen od firmy Niké, ale aj od firmy Ing. Adriána Sokolová - Paulín, Mierová 84, Humenné. ŽSR pripojil v tomto konaní listinné dôkazy, že tento ich nárok vychádza z článku VI bod 10 nájomnej zmluvy č. XXX-XXX/XX a tieto listiny sú v súdnom spise Okresného súdu Humenné 7C/668/2001. Z uvedeného je teda podľa žalobcu zrejmé, že ak bol Okresným súdom Humenné č.k. 7C/668/2001-964 zo dňa 13.7.2013 plniť na základe listu ŽSR zo dňa 16.1.1997 adresovaného Niké a to nielen Niké ale aj Sokolovej, tak je zrejmé, že tento list zo dňa 16.1.1997 je všeobecným - generálnym súhlasom pre neho a M. k uzatvoreniu zmlúv o podnájme s ďalšími osobami, a to presne tak ako je to uvedené v uvedenom uznesení Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.11.2019 č.k. 3Cdo/160/2019 ako to uviedol v žalobe na obnovu konania. Preto považoval vyjadrenie žalovaného za nedôvodné a účelové, keďže v konaní na Okresnom súde v Humennom spis. zn. 7C/668/2001 bol úspešný na základe všeobecného jediného generálneho súhlasu a to listu ŽSR zo dňa 16.1.1997 adresovaný firme Niké a v konaní Okresného súdu Košice I spis. zn. 15C/226/2015 už tento generálny súhlas nie je generálnym súhlasom. K tomuto vyjadreniu žalobca pripojil list žalovaného Železnice SR adresovaný JUDr. Ivete Gildejnovovej, sudkyňi v Humennom, ktorá pojednávala právny spor 7C/668/2001, kde bol žalobcom Železnice SR a žalovaným bol Ing. Ján Jesenský o 159.609,30 Sk. Prílohou tohto listu bol výpočet platieb v zmysle článku VI bod 10 zmluvy č. XXX-XXX/XX-XXXX a výpočet platieb v zmysle článku VI bod 10 zmluvy č. XXX-XXX/XX-XXXX druhý polrok.

8. Písomným podaním zo dňa 25.7.2020 žalobca upresnil žalobný petit na obnovu konania na nasledujúce správne znenie: Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi ušlý zisk za obdobie od 1.8.1998 do 1.8.2002 vo výške 52.769 EUR (1.589.744 Sk), za obdobie od 1.8.2002 v sume 1.099 EUR (33.119 Sk), úrokov z omeškania od 1.8.2002 do zaplatenia vo výške 0,05 % za každý deň omeškania z ušlého zisku, ušlého zisku za obdobie od 1.2.2001 do 1.8.2002 vo výške 80.987,25 EUR (2.439.822 Sk), za obdobie po 1.8.2002 v sume 4.499,30 EUR (135.546 Sk a úrokov z omeškania od 1.2.2001 do zaplatenia vo výške 0,05 % za každý deň omeškania z ušlého zisku.

9. Súd sa oboznámil s dokladmi predloženými žalobcom a zistil tento skutkový stav:

10. Z rozsudku tunajšieho súdu spis. zn. 15C/226/2015-659 zo dňa 15.3.2018 v spore žalobcu M. proti žalovanému Železnice SR o náhradu ušlého zisku s príslušenstvom súd zistil, že tunajší súd návrhu žalobcu na opravu zápisnice o pojednávaní zo dňa 6.3.2018 nevyhovel, zmenu žaloby v zmysle podania zo dňa 22.2.2018 až 14.3.2018 nepripustil, žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

11. Predmetom tohto konania bol nárok žalobcu voči žalovanému Železnice Slovenskej republiky o náhradu ušlého zisku za obdobie od 1.8.1998 do 1.8.2002 vo výške 52.769 EUR (1.589.744 Sk), za obdobie od 1.8.2002 do 31.3.2003 vo výške 33.119,70 Sk t. j. 1.099 EUR, úrok z omeškania vo výške 0,05 % za každý deň omeškania od 1.8.2002 do zaplattenia zo sumy 52.769 EUR, úrok z omeškania vo výške 0,05 % za každý deň omeškania od 1.8.2002 do zaplattenia zo sumy 33.119,70 EUR, úrok z omeškania vo výške 0,05 % za každý deň omeškania zo sumy 53.868 EUR od 1.4.2003 do zaplattenia, žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi ušlý zisk za obdobie od 1.2.2001 do 1.8.2002 vo výške 80.987 EUR t.j. 2.439.822 Sk s úrokom z omeškania od 1.8.2002 do zaplattenia vo výške 0,05 % za každý deň omeškania zo sumy 80.987 EUR za obdobie od 1.8.2002 do 31.3.2003 sumu 4.499 EUR t.j. 135.546 Sk s úrokom z omeškania vo výške 0,05 % za každý deň omeškania zo sumy 4.499 EUR od 1.4.2003 do zaplattenia.

12. V odôvodnení tohto rozsudku súd uvádza, že nájmnou zmluvou č. 512-037/96 uzatvorenou podľa zákona č. 116/1990 Zb. o nájme a podnájme nebytových priestorov v platnom znení dňa 21.12.1996 medzi Železnicami SR Bratislava, odštepny závod Železničná 1, Košice ako prenajímateľom a M. ako nájomcami prenajímateľ prenajal nájomcom do prenájmu 798,57 m² podlahovej plochy. Zmluvné strany v nájomnej zmluve sa dohodli, že za užívanie prenajatého nebytového priestoru uhradí nájomca prenajímateľovi dohodnutú cenu 200 Sk/m² za rok, t.j. za 798,57 m² nájomca zaplatí sumu 159.714 Sk za rok, celkovo za prenájom nebytových priestorov zaplatí nájomca sumu 159.714 Sk za rok.

13. Podľa článku VI. bod 10 nájomnej zmluvy, nájomca mohol prenechať prenajatý nebytový priestor do podnájmu ďalším osobám po predchádzajúcom písomnom súhlase ŽSR. Nájomný vzťah, ktorý bol sporovými stranami založený vyššie citovanou nájmnou zmluvou skončil uplynutím výpovednej lehoty na základe platnej výpovede doručenej prenajímateľom ku dňu 31.3.2003 podľa právne významných rozhodnutí súdov a to právoplatného rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 16.11.2004 č. k. 6C/175/2003-142, právoplatného rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 4.11.2016 spis. zn. 15C/261/2015, právoplatného rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 15.6.2011 č. k. 26C/55/2006-460.

14. V odôvodnení rozsudku 15C/226/2015 sa ďalej uvádza, že žalobcom uplatňovaný žalobný nárok bol podľa súdu prvej inštancie v celom rozsahu nedôvodný. Písomný súhlas udelený žalovaným žalobcovi na prenájom nebytových priestorov tretím osobám vyžadovaný podľa článku VI bod 10 nájomnej zmluvy, žalobca súdu nepredložil. Pokiaľ listinný dôkaz, o ktorý žalobca opieral svoj žalobný nárok nepotvrdzoval existenciu právneho vzťahu vo vzťahu k tretím osobám, tzv. písomný súhlas žalovaného s prenechaním prenajatého nebytového priestoru do podnájmu iným osobám vyžadovaný nájmnou zmluvou, potom nebolo možné priznať ochranu žiadanému právu. Ďalej súd prvej inštancie poukázal na to, že ak žalovaný nedal žalobcovi súhlas na prenájom nebytových priestorov tretím osobám, nemožno hovoriť o vzniku ušlého zisku u žalobcu, keďže v zmysle uzavretej zmluvy o nájme a podnájme nebytových priestorov zo dňa 21.12.1996 žalobca nemohol prenajať nebytový priestor do podnájmu ďalším osobám len po predchádzajúcom písomnom súhlase žalovaného podľa článku VI bod 10 nájomnej zmluvy.

15. Voči tomuto rozsudku Okresného súdu Košice I podal žalobca M. odvolanie, o ktorom rozhodoval Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd.

16. Z rozsudku Krajského súdu v Košiciach spis. zn. 3Co/237/2018-758 zo dňa 29.11.2018 súd zistil, že Krajský súd v Košiciach rozhodoval o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice I 15C/226/2015-659 zo dňa 15.3.2018 a proti uzneseniu Okresného súdu Košice I č. k. 15C/226/2015-709 zo dňa 25.4.2018 a rozhodol tak, že:

- I. Odmietol odvolanie žalobcu proti výrokom rozsudku o nevyhovení návrhu žalobcu na opravu zápisnice, ako aj o nepripustení zmeny žaloby (I. a II. výrok rozsudku súdu prvej inštancie)
- II. Potvrdil rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby a náhrady trov konania (III. a IV. výrok)

III. Odmietol odvolanie žalobcu proti uzneseniu

IV. Priznal žalovanému ŽSR proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

17. Krajský súd v Košiciach vo vyššie citovanom rozsudku uviedol, že sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku vydaného súdom prvej inštancie v tom znení, že nakoľko z vykonaného dokazovania nevyplývalo, aby žalovaný udelil žalobcovi písomný generálny t.j. všeobecný súhlas na prenájom nebytových priestorov tretím osobám, ktorý bol vyžadovaný podľa článku VI bod 10 predmetnej nájomnej zmluvy, nemohli byť zo strany žalobcu naplnené zákonné predpoklady titulom náhrady škody t.j. ušlého zisku, nakoľko pre naplnenie náhrady škody titulom ušlého zisku či už s odkazom na ustanovenia Občianskeho zákonníka a takto aj učinil aj súd prvej inštancie Obchodného zákonníka v zmysle ustanovení § 373 a § 486 Obchodného zákonníka je potrebné žalobcom v spore preukázať porušenie právnej povinnosti t.j. protiprávnosť, vznik škody, príčinnú súvislosť medzi protiprávnosťou a vznikom škody, ktoré musia byť splnené kumulatívne a ich existenciu musí preukázať v konaní poškodený, keďže ujmou v zmysle § 380 Obchodného zákonníka je ujma, ktorá vznikla v priamej príčinnej súvislosti s porušením záväzkových povinností škodcu, nakoľko škodou sa rozumie skutočná ujma t.j. majetková ujma vyjadriteľná v peniazoch, ktorá znamená zmenšenie majetkového stavu oproti majetkovému stavu pred škodovou udalosťou a ušlý zisk t.j. zisk, ktorý by bol poškodený dosiahol, keby nenastala škodová udalosť. Keďže udelenie všeobecného písomného súhlasu žalovaného žalobcovi na podnájom prenajatých nebytových priestorov tretím osobám vyžadovaný podľa článku VI bod 10 nájomnej zmluvy žalobca v konaní nepreukázal, pričom udelenie osobitného súhlasu na prenájom nebytových priestorov tretím osobám nemá vplyv na dôvodnosť uplatneného nároku, z dôvodu nenaplnenia zákonných predpokladov ušlého zisku. Rovnako z výsledkov vykonaného dokazovania z dôvodu neunesenia dôkazného bremena zo strany žalobcu nevyplývalo, aby žalovaný bez vedomia žalobcu a dania všeobecného súhlasu dal do podnájmu nebytové priestory iným subjektom čím by žalobcovi znemožnil dosahovať ušlý zisk.

18. Odvolací Krajský súd v Košiciach potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny. Oba uvedené rozsudky Okresného súdu Košice I č.k. 15C/226/2015 a rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 3Co/237/2018 nadobudli právoplatnosť dňa 3.1.2019.

19. Z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3Cdo/160/2019 zo dňa 28.11.2019 súd zistil, že dovolací súd (Najvyšší súd SR) dovolanie žalovaného (M.) odmietol a žalobcovi (ŽSR) náhradu trov dovolacieho konania nepriznal. V odôvodnení tohto uznesenia sa uvádza, že Okresný súd Humenné (súd prvej inštancie) rozsudkom z 12.2.2018 č. k. 18C/238/2015-344 žalobu žalovaného na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Humenné pod spis. zn. 7C/668/2001 zamietol a žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. Krajský súd v Prešove na odvolanie žalovaného M. rozsudkom z 11.11.2018 spis. zn. 24Co/102/2018 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so skutkovými zisteniami súdu prvej inštancie ako i jeho právnym posúdením. Aj podľa názoru odvolacieho súdu dátum uzavretia zmluvy je pre jej platnosť irelevantný; aj keby bola nájomná zmluva uzavretá 25.12.1996, nič by to nemenilo na platnosti nájomnej zmluvy č. XXX-XXX/XX ako takej a teda ani na vecnej správnosti rozsudku Okresného súdu Humenné z 9.7.2013 spis. zn. 7C/668/2001.

20. Žalobca v konaní o žalobe na obnovu konania poukázal práve na uvedené uznesenie Najvyššieho súdu, ktoré podľa neho nemohol predložiť v konaní 15C/226/2015 a toto nové rozhodnutie môže pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci 15C/226/2015. Poukázal na body 1/1 posledné dva riadky na strane 1 predloženého uznesenia Najvyššieho súdu, podľa ktorého citácia: „...medzi stranami sporu nebolo sporu o tom, že zmluvný vzťah na základe nájomnej zmluvy č. XXX-XXX/XX trval, že účastníci zmluvy plnili podľa zmluvy vrátane žalovaného, ktorý odplatne prenajímal predmet nájmu ďalším osobám.“ Podľa tejto citácie sa žalobca domnieva v žalobe na obnovu konania, že dovolací súd potvrdil, že prenajímateľ - ŽSR mu dal všeobecný súhlas jeho listom zo dňa 16.1.1997 adresovaný Niké k uzatváraniu zmlúv o podnájme s tretími osobami a preto jeho žalobný nárok v konaní pred Okresným súdom Košice I pod spis. zn. 15C/226/2015 je dôvodný, keďže boli splnené zákonné podmienky podľa článku VI bod 10 nájomnej zmluvy č. 512-037/96.

21. Najvyšší súd SR uznesením č. k. 3Cdo/160/2019 nevyhovел dovolaniu žalovaného M. a dovolanie odmietol. Preskúmaním tohto uznesenia Najvyššieho súdu SR tunajší súd nezistil, aby v tomto uznesení

Najvyšší súd konštatoval, že žalovaný (G.) mal od žalobcu (Železnice SR) generálny písomný súhlas na danie prenajatých priestorov do podnájmu tretím osobám.

22. Žalobca predložil v konaní súdu aj rozsudok Okresného súdu Humenné č.k. 7C/668/2001 zo dňa 9.7.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.1.2015. Uvedeným rozsudkom súd vyhovel návrhu žalobcu (ŽSR) proti žalovanému M. o zaplatenie 5.298,05 EUR s príslušenstvom a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 5.298,05 EUR so 17,6 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 2.100,71 EUR od 24.4.1999 do zaplatenia, zo sumy 1.459,15 EUR od 20.12.1999 do zaplatenia, zo sumy 1.738,20 EUR od 1.2.2000 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň protinávrh žalobcu zamietol a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania.

23. Ani v odôvodnení tohto rozsudku sa nenachádza žiadne vyjadrenie súdu o tom, že by žalovaný G. mal od žalobcu Železnice SR udelený písomný generálny (všeobecný) súhlas na danie prenajatých priestorov do podnájmu tretím osobám.

24. Žalobca ďalej predložil súdu rozsudok Okresného súdu Humenné č. k. 18C/238/2015-344 zo dňa 12.2.2018, v ktorom návrh žalovaného M. proti žalobcovi Železnice SR na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Humenné pod spis. zn. 7C/668/2001 pričom súd tento návrh žalovaného zamietol. Zároveň priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu.

25. Žalovaný M. podal voči tomuto rozsudku Okresného súdu Humenné odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 24Co/102/2018-415 dňa 11.12.2018. Krajský súd v Prešove svojim rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Humenné pod spis. zn. 7C/668/2001 a žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Krajský súd v Prešove preskúmal rozsudok Okresného súdu Humenné v napadnutej časti ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného M. nie je dôvodné. Tak v rozsudku Okresného súdu Humenné ani v rozsudku Krajského súdu v Prešove sa nenachádza žiadne konštatovanie súdu o tom, že žalovaný M. predložil súdu písomný generálny (všeobecný) súhlas žalobcu - Železníc SR Bratislava o tom, že môže prenajaté priestory dať do podnájmu tretím osobám.

26. Súd daný skutkový stav posúdil podľa nasledujúcich právnych predpisov:

27. Podľa § 397 písm. a) CSP, proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu prívodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

28. Podľa ust. § 400 CSP, žalobu na obnovu konania môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

29. Podľa ust. § 403 ods. 1, 2 CSP, žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

30. Podľa ust. § 406 CSP, v žalobe na obnovu konania sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie označenie rozhodnutia, proti ktorému smeruje, v akom rozsahu sa napáda, dôvody obnovy konania, skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že žaloba je podaná včas, dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť žaloby preukázať, ako aj to, čoho sa domáha ten, kto obnovu konania navrhuje.

31. Podľa ust. § 410 CSP, žalobu na obnovu konania prejedná súd, ktorý o veci rozhodoval v prvej inštancii.

32. Podľa ust. § 414 CSP, ak súd žalobu na obnovu konania neodmietne, rozhodne rozsudkom, či obnovu konania povolí alebo zamietne.

33. Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, čo znamená, že na jej uplatnenie musia byť dané osobitné právno-politické dôvody. Narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec

bola právoplatne skončená (meritórnym rozhodnutím), musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti - to platí o všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch. Možno nimi napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu z taxatívne stanovených dôvodov a v presne určenej lehote, ktorej zmeškanie má za následok procesnú preklúziu práva podať žalobu na obnovu konania.

34. Pri opravných prostriedkoch rozoznávame subjektívne a objektívne podmienky prípustnosti toho - ktorého opravného prostriedku. Subjektívnu podmienku prípustnosti opravného prostriedku predstavuje subjekt legitimovaný na uplatnenie konkrétneho opravného prostriedku. Žalobu na obnovu konania môže podať len oprávnený subjekt (§ 400 - 402 CSP) prípadne jeho právny nástupca.

35. V ustanovení § 397 CSP sú ustanovené taxatívne dôvody, pre ktoré je možné podať žalobu na obnovu konania. V danom prípade žalobca uplatnil dôvod na obnovu konania uvedenú v § 397 písm. a) CSP. Dôvodom prípustnosti obnovy konania podľa tohto ustanovenia § 397 písm. a) CSP je existencia skutočnosti, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré musia kumulatívne spĺňať tieto podmienky:

a) skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy nemohla strana oprávnená na podanie žaloby na obnovu konania v zmysle § 400 CSP bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní. Spravidla pôjde o prípady keď strana o existencii skutočnosti alebo dôkazov nevedela. Aby bola obnova konania prípustná, musí ísť vždy o skutočnosti a dôkazy, ktoré tu existovali už počas pôvodného konania, v zmysle judikatúry, do vyhlásenia rozsudku. Pri rozhodnutiach, ktorých existencia bude dôvodom obnovy konania, pôjde o dve skupiny rozhodnutí. Jednak to budú rozhodnutia, ktoré strana bez svojej procesnej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní, napriek tomu, že reálne existovali, a jednak rozhodnutia nové, také, ktoré boli prijaté až po právoplatnom rozhodnutí veci,

b) oproti pôvodnej právnej úprave uvedenej v Občianskom súdnom poriadku zákonodarca spresnil, že dôvodom obnovy konania sú len také skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy, ktoré sa týkajú strán a predmetu pôvodného konania,

c) skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy sú spôsobilé privodiť pre stranu pôvodného konania priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

36. S touto podmienkou súvisí aj ďalšia podmienka prípustnosti žaloby na obnovu konania, a to, že stranou oprávnenou podať žalobu na obnovu konania je len strana, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané. Preukázanie potenciálne priaznivejšieho rozhodnutia vo veci je procesným predpokladom pre povolenie obnovy konania.

37. Žalobca v žalobe na obnovu konania tvrdil, že je tu nové rozhodnutie dovolacieho súdu - Najvyššieho súdu SR č. k. 3Cdo/160/2019 z 28.11.2019, ktoré nemohol bez vlastnej viny predložiť v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod spis. zn. 15C/226/2015 a toto uznesenie dovolacieho súdu môže privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie o veci vedenej na tunajšom súde pod spis. zn. 15C/226/2015.

38. V danom prípade súd preskúmal rozsudok Okresného súdu Košice I, ktorého obnovu konania žiadal žalobca a zistil, že v tomto konaní bola žaloba žalobcu o priznanie ušlého zisku zamietnutá z dôvodu, že nepredložil písomný súhlas žalovaného (Železnice SR), že môže prenajať nebytový priestor, ktorý mal v nájme na základe nájomnej zmluvy dať do podnájmu tretím osobám. Keďže súdu nepredložil predchádzajúci písomný súhlas žalovaného na danie prenajatého nebytového priestoru tretím osobám bola jeho žaloba zamietnutá. Aj Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd, ktorý rozhodoval o odvolaní voči rozsudku vydaného v konaní 15C/226/2015 skonštatoval, že z vykonaného dokazovania nevyplývalo, aby žalovaný udelil žalobcovi písomný generálny t.j. všeobecný súhlas na prenájom nebytových priestorov tretím osobám, ktorý bol vyžadovaný podľa článku VI bod 10 nájomnej zmluvy uzavretej medzi Železnicami SR a žalovaným. Ani z predloženého uznesenia Najvyššieho súdu SR 3Cdo/160/2019, ktoré ako dôkaz žalobca podľa jeho tvrdení nemohol predložiť v konaní 15C/226/2015 nevyplývalo, aby v tomto uznesení bolo uvedené, že žalovaný Ing. Ján Jesenský predložil písomný generálny súhlas Železníc SR, že môže prenajať nebytové priestory dať do podnájmu tretím osobám. V bode 1.1 odôvodnenia citovaného uznesenia Najvyššieho súdu SR sa iba hovorí, že zmluvný vzťah trval na základe nájomnej zmluvy, že účastníci zmluvy plnili podľa zmluvy vrátane žalovaného (M.), ktorý odplatne prenajímal predmet nájmu ďalším osobám.

39. Z uvedeného vyplýva, že dôkaz, ktorý predložil žalobca v žalobe na obnovu konania nemôže pre neho priviesť priaznivejšie rozhodnutie vo veci, ktorá bola právoplatne rozhodnutá tunajším súdom

v konaní 15C/226/2015. Tým žalobca nespĺnil predpoklady na to, aby súd povolil obnovu konania vedeného na tunajšom súde pod spis. zn. 15C/226/2015.

40. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd žalobu na obnovu konania, ktorú podal žalobca zamietol ako bezdôvodnú.

41. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V danom prípade žalobca bol neúspešný, žalovanému však žiadne trovy konania preukázateľne nevznikli, preto súd vyslovil, že stranám sporu náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd Košice I.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) [§ 363 CSP].

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.